Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΝ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ὄνειρα καὶ προαισθήσεις.

Τὰ ὄνειρα περὶ τῶν ὁποίων σύντομος λόγος ἐγένετο ἐν τοῖς προηγουμένοις, εἰσὶν ἐκ τῶν συχνοτάτων ἐπεισοδίων τοῦ βίου ἡμῶν. Διὰ τοῦτο κρίνομεν εὔλογον νὰ δώσωμεν σήμερον περὶ αὐτῶν πλειοτέρας καὶ σαφεστέρας ἐξηγήσεις.

Ὑπὸ τὰς ποικίλας αὐτῶν μορφὰς καὶ ὄψεις τὰ ὄνειρα, ὡς αἰτίαν ἔχουσιν τὴν χειραφέτησιν τῆς ψυχῆς. Αὕτη ἐν ὥρᾳ ὕπνου ἀπελευθεροῦται τοῦ ὑλικοῦ σώματος καὶ μεταφέρεται εἰς ἀποστάσεις διαφόρους ἄλλοτε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἄλλοτε ἐκτὸς αὐτῆς.

Τῶν ὀνείρων διακρίνομεν τρεῖς κατηγορίας. Πρῶτον τὰ συνήθη ὄνειρα τὰ καθαρῶς ἐγκεφαλικῆς προελεύσεως, τὰ ὁποῖα εἶναι ἡ ἀπεικόνισις τῶν φυσικῶν ὁμῶν διαθέσεων καὶ τῆς ἠθικῆς ἡμῶν καταστάσεως, εἶναι δηλονότι ἡ ἀντανάκλασις τῶν ἐντυπώσεων τῆς ὁποίας ὁ ἐγκέφαλος ἀποταμιεύει κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας καὶ αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸν ὕπνον ὁποτε λείπει ἡ ἐπίβλεψις ἐκ μέρους τῆς συνειδήσεως καὶ ἡ ἐπιδοκιμασία τῆς θελήσεως, ἐκτυλίσσονται αὐτομάτως καὶ παρίστανται ὑπὸ τὴν μορφὴν σκηνῶν καὶ εἰκόνων ἀσυναρτήτων, τῶν ὁποίων τὴν ἀνάμνησιν ἔχομεν ἅμα ἐξυπνήσωμεν.

Δευτέρα κατηγορία ὀνείρων εἶναι τὰ ὀφειλόμενα εἰς νοσηρὰς καταστάσεις τοῦ σώματος, καταστάσεις αἱ ὁποῖαι διὰ τῶν δηλητηρίων τῶν ὑπ' αὐτῶν παραγομένων ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου καὶ γεννῶσιν εἰκόνας καὶ θεάματα συγκεχυμένα καὶ ἀόριστα, οὐδεμίαν ἔχοντα σχέσιν μετὰ τοῦ πνεύματος. Πολλάκις ἡ ψυχὴ ὅταν τὸ σῶμα νοσῇ ἀποπειρᾶται ἀπομάκρυνσιν καὶ ζητεῖ εἶδος χειραφετήσεως, ἀλλ' εἰς ἑκάστην στιγμὴν προσκολλᾶται ὑπὸ τοῦ πάσχοντος σώματος, ὁπότε συνάπτεται ἀγὼν δεινὸς μεταξὺ ὅλης καὶ πνεύματος καὶ ἐκ τούτου γεννᾶται εἶδος ὀνείρου μικτοῦ ἐπίσης συγκεχυμένου τοῦ ὁποίου τὴν ἀνάμνησιν ἐπίσης διατηροῦμεν ἅμα ἐξυπνήσωμεν.

Τελευταῖον ἔρχονται τὰ καθαρῶς πνευματικὰ ἢ αἰθεριώδη λεγόμενα ὄνειρα. Ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, ἀπελευθεροῦται τελείως τοῦ φυσικοῦ σώματος, διατρέχει ἐλευθέρα τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς καὶ τὸ διάστημα, ἀναζητεῖ προσφιλῆ ὄντα, γονεῖς, φίλους καὶ ἐνίοτε συναντᾷ πνεύματα ἄλλων ἀνθρώπων κοιμωμένων μεθ' ὧν ἔρχεται εἰς συνενόησιν καὶ ἀνταλάσσει ἰδέας καὶ σκέψεις. Τὸ εἶδος τῶν ὀνείρων αὐτῶν ἕνεκα τῆς τελείας χειραφετήσεως τῆς ψυχῆς δὲν ἐντυποῦται εἰς τὸν ἐγκέφαλον, ἑπομένως δὲν ἔχομεν τὴν ἀνάμνησιν αὐτῶν, ἐπιδρῶσιν ὅμως ἐπὶ τῆς συνειδήσεως καὶ μᾶς ἐπηρεάζουσιν ἐν εἴδει ἐμπνεύσεως εἰς τὰς καθημερινὰς ἡμῶν πράξεις. Ἐκ τούτου ἔχει τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἡ παροιμία «ἡ νὺξ φέρει συμβουλήν.»

Ἄλλοτε ἐν ὀνείρῳ μᾶς ἀποκαλύπτονται τὰ πράγματα ὅπως ἀκριβῶς ἔχουσιν, ἄνευ ἀλληγορικότητος. Διὰ τοιούτου ὀνείρου ἀπεκαλύφθη εἰς μίαν κόρην, ἡ εἰκὼν τῆς Παναγίας τῆς Τήνου τεθαμένη ἐντὸς ἀγροῦ.

Ἡ γνωστὴ Ἰταλιὰ ἐφημερὶς «Observatore Romano», ἀνέγραψε τὸν παρελθόντα Αὔγουστον τὸ ἑξῆς πραγματοποιηθὲν ὄνειρον:

Εἰς τὸ χωρίον Fitiquano, ἀπέχον 10 χιλιόμετρα τῆς Πίζης, κόρη μικρᾶς ἡλικίας, ἔβλεπεν ἐν ὀνείρῳ πολὺ συχνὰ ἄνθρωπον ὅστις τῆς ἔλεγε ὅτι τὸ σῶμα ἑνὸς ἁγίου εἶναι τεθαμμένον εἰς τὸ μαγειρεῖον τῆς οἰκίας των. Οἱ γονεῖς καὶ ἄλλοι συγγενεῖς της πρὸς τοὺς ὁποίους διηγεῖτο ἐπανειλημμένως τὸ ὄνειρον, δὲν ἔδωκαν οὐδεμίαν προσοχὴν θεωρήσαντες τὸ παιδίον ὡς νευροπαθές. Ἐπὶ τέλους ἐνεποίησεν εἰς αὐτοὺς ἐντύπωσιν ἡ ἐπιμονὴ του κορασίου διηγουμένου ὅτι καθ' ἑκάστην νύκτα βλέπει συνεχῶς τὸ αὐτὸ ὄνειρον καὶ ἤρχισαν ἀνασκαφὴν εἰς τὸ ὑποδειχθὲν μέρος. Προχωρήσαντες εἰς βάθος ὀλίγων μέτρων εὗρον σῶμα ἀνθρώπινον ἀκέραιον καὶ ἀναλλοίωτον, ὡσεὶ κοιμωμένου ἀνθρώπου. Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη ἐγέννησε γενικὴν ἔκπληξιν εἰς τὸ χωρίον καὶ γνωσθεῖσα ἐν Πίζῃ ἐστάλησαν εἰδικοὶ ἵνα ἐξετάσωσι τὸ σῶμα καὶ ἀποφανθῶσι εἰς τίνα ἀνῆκεν. Οὗτοι μετὰ ἐπιστημονικὴν ἔρευναν ἱστορικὴν ἐβεβαίωσαν ὅτι εἶναι τὸ σῶμα τοῦ σεβασμίου Bienheureuse Cherardesca, ζήσαντος εἰς τὸ μέρος αὐτὸ κατὰ τὸν 12ον αἰῶνα. Τὸ σῶμα μετενέχθη εἰς Πίζαν.

Εἴπομεν ὅτι πολλάκις ἡ ψυχὴ τοῦ κοιμωμένου ἀνθρώπου ἀναλόγως τῆς ἠθικῆς αὐτῆς καταστάσεως, διατρέχει ἐλευθέρα ἐν τῷ διαστήματι. Ἐὰν ἐξ ὅσων εἶδεν καὶ ἀντελήφθη τὴν στιγμὴν ἐκείνην περιοιωθῇ, ἀπτίς τις φωτεινὴ μέχρι τοῦ ὁλικοῦ ἐγκεφάλου, τηρεῖται βαθμὸς τις ἀναμνήσεως καὶ ἔχομεν τὰ προφητικὰ λεγόμενα ὄνειρα. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὅμως ὁ ἐγκέφαλος ἀδυνατεῖ νὰ ἐντυπώσῃ εὐκρινῶς τὰς ἐκ τοῦ διαστήματος ἐκπεμπομένας ὑπὸ τῆς ψυχῆς ἀκτινοβολίας, ὁπότε αὕτη θέλουσα νὰ τηρήσῃ ἀνάμνησιν αὐτῶν σχηματίζει εἰκόνας καὶ θεάματα τὰ ὁποῖα στέλλει εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ οὕτω ἔχομεν τὰ ἀλληγορικὰ λεγόμενα ὄνειρα.

Ὁ Ἀεὶν Dénis ἀσθενήσας σοβαρῶς καὶ ὢν ἀπηλπισμένος ὑπὸ τῶν ἰατρῶν του, εἶδεν ἐν ὀνείρῳ ὅτι ἐβάδιζεν ὁδὸν σκολιὰν, λίαν δύσβατον καὶ ἀκανθώδη, ὅταν δὲ μετὰ κόπου πολλοῦ ἔφθασεν εἰς τὸ τέρμα αὐτῆς, εὑρέθη πρὸ βαθέως ποταμοῦ καὶ ἐσταμάτησεν εἰς τὴν ὄχθην αὐτοῦ μὴ δυνάμενος νὰ προχωρήσῃ. Αἴφνης ἐκ τῆς ἀπέναντι ὄχθης παρουσιάσθη ἄνθρωπος ἄγνωστος εἰς αὐτὸν ὅστις κρατῶν σανίδα διεπέρασεν αὐτὴν ἐν εἴδει γεφύρας μέχρι τῆς θέσεως ἔνθα ἵστατο. Δι' αὐτῆς ἠδυνήθη νὰ διέλθῃ τὸν ποταμὸν καὶ νὰ φθάσῃ εἰς ὡραίαν καὶ κατάφυτον ἐξοχήν. Ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης ἡ νόσος ὑπεχώρησε καὶ ἤρχισε νὰ ἀναρρωνύῃ καὶ νὰ ἀνακτᾷ τὴν προτέραν ὑγείαν του.

Ἄλλοτε διὰ τῶν ὀνείρων ἀποκαλύπτονται εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰ μέλλοντα. Ὁ Φλαμμαριὼν ἀναγράφει 76 ὄνειρα προειδοποιητικὰ ἐξ ὧν δύο ἀφορῶντα τὴν ἰδίαν μητέρα του. Ἐκ τούτων ἄξιον μνείας εἶναι τὸ ὄνειρον τοῦ βουλευτοῦ Berard, ὅστις εὑρεθεὶς εἰς ἐξοχικὴν ἐκδρομὴν καὶ νυκτωθεὶς ἠναγκάσθη νὰ διανυκτερεύσῃ εἰς τι μικρὸν ξενοδοχεῖον τοῦ μέρους ἐκείνου. Ἀποκοιμηθεὶς εἶδεν ἐν ὀνείρῳ ὅλας τὰς λεπτομερείας ἀγρίας δολοφονίας ἥτις ἔμελλε νὰ συμβῇ εἰς τὸ δωμάτιον ἔνθα ἐκοιμᾶτο μετὰ τρία ἔτη καὶ τῆς ὁποίας θῦμα θὰ ἦτο ὁ V. Aruard δικηγόρος. Πράγματι τὸ ἐγκλημα ἐγένετο κατὰ τὸ ὁρισθὲν χρονικὸν διάστημα, ὁ δὲ Berard ἐνθυμούμενος τὸ ὄνειρον ἠδυνήθη νὰ ἀποκαλύψῃ τοὺς δολοφόνους.

Ὁ Henrit Horat καθηγητὴς τῆς μουσικῆς εἰς τὸ Στρασσβοῦργον εἶδεν ἐν ὀνείρῳ πέντε στεφάνους ἐξερχομένους ἐκ τῆς οἰκίας του. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐξερράγη πυρκαϊὰ καὶ πέντε ἄνθρωποι εὗρον ἐν αὐτῇ τὸν θάνατον ἐξ ἀσφυξίας.

Εἰς τὸ εἶδος τῶν ὀνείρων αὐτῶν δυνάμεθα νὰ κατατάξωμεν καὶ τὸ φαινόμενον τῆς ἐκστάσεως. Ἡ ἔκστασις ἥτις ὑπὸ πολλῶν ἐπιστημόνων θεωρεῖται ὡς νοσηρὰ κατάστασις, δὲν εἶναι τοιαύτη, ἀπεναντίας ἀποτελεῖ τὸ μεγαλήτερον προνόμοιον τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ τῆς ψυχῆς τῆς ἐναρέτου καὶ κεκοσμημένης διὰ πίστεως καὶ ἀγάπης. Κατὰ τὴν ἔκστασιν τὸ ὑλικὸν σῶμα ἀναισθητεῖ τελείως, ἡ δὲ ψυχὴ ἀπομακρυνθεῖσα αὐτοῦ συγκεντρεῖ ἅπασαν τὴν δύναμιν αὐτῆς θεωμένη τὸ μεγαλεῖον τοῦ σύμπαντος.

Εἶδος ἐμπνεύσεως ἀορίστου καὶ συγκεχυμένης εἶναι τὰ προαισθήματα. Εἰς τὰς ὑψηλὰς χώρας τῆς Σκωτίας καὶ τῆς Γερμανίας ἀπαντᾷ συχνάκις ἡ προαίσθησις αὕτη. Πολλοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ἔχουσι τὸ προαίσθημα τοῦ προσεχοῦς θανάτου των κατὰ τὴν μάχην.

Ὁ Συνταγματάρχης Collet ἀναφέρει ὅτι ὁ πενθερός του Vignéron κυνηγὸς καὶ ἁλιεὺς ἄριστος ἐξήρχετο τακτικῶς πότε εἰς τὸ ἓν καὶ πότε εἰς τὸ ἕτερον εἶδος τῆς διασκεδάσεώς του, χωρὶς ποτὲ ἡ σύζυγός του νὰ ἀνησυχήσῃ. Ἐν τούτοις πρωΐαν τινὰ εἰθέλησε νὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἁλιείαν διότι εἶχε τὸν προαίσθησιν ὅτι τὴν ἡμέραν ἐκείνην θὰ ἐκινδύνευε. Ἀλλ' ὁ Vigneron μὴ δώσας πίστιν εἰς τὴν πρόληψιν, ὡς ἔλεγεν τῆς συζύγου του ἐπορεύθη εἰς τὴν ἐκδρομήν του. Ὅταν δὲ περὶ τὸ ἑσπέρας ἐπανῆλθεν ἦτο κατάβρεκτος ἐκ τῶν ὑδάτων καὶ μεμωλωπισμένος εἰς διάφορα τοῦ σώματος μέρη διότι ἡ λέμβος ἀνετράπη καὶ θὰ ἐπνίγετο βεβαίως ἐὰν δὲν ἐπρόφθανε νὰ συλλάβῃ κλάδον παρακειμένου δένδρου καὶ νὰ σωθῇ δι' αὐτοῦ εἰς τὴν ξηράν.

Ὁ δόκτωρ Max Simon ἀναφέρει τὸ ἑξῆς γεγονός. Νέος τις Γερμανὸς Ἰατρὸς μετέβαινε ἀπὸ πόλεως εἰς ἄλλην πρὸς ἐπίσκεψιν συγγενοῦς τινος. Ἐν τῷ σταθμῷ συνήντησε δύο ἀξιωματικοὺς μετὰ τῶν ὁποίων συνεφώνησε νὰ ἀναχωρήσωσι μαζὶ ἐφ' ἁμάξης. Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ἐπάτει τὸν πόδα του ἐπὶ τῆς ἀναβάθρας αὐτῆς ἐμποδίσθη νὰ ἀνέβῃ ἐντὸς τῆς ἁμάξης ὑπὸ ἀγνώστου δυνάμεως καὶ ἠναγκάσθη νὰ ὀπισθοχωρήσῃ καὶ νὰ ἀναβάλῃ τὸ ταξείδιον του παρὰ τὰς παρακλήσεις τῶν συνοδοιπόρων του. Δὲν παρῆλθον δέκα λεπτὰ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἡ μυστηριώδης δύναμις ἥτις τὸν ἐμπόδιζεν ἐξέλιπεν. ἑπομένως ἠκολούθησε τὴν πορείαν του μετὰ παρέλευσιν ὀλίγης ὥρας. Ὅταν ἐπλησίαζεν εἰς τὸν ποταμὸν Elbe παρετήρησε πλῆθος ἀνθρώπων συνηθροισμένων ἐκ τῶν ὁποίων ἔμαθε ὅτι ἅμαξα πεσοῦσα ἐκ τῆς γεφύρας ἐβυθίσθη ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐπνίγησαν δύο ἀξιωματικοὶ ἐντὸς αὐτῆς εὑρισκόμενοι.

Τὰ φαινόμενα τῆς προαισθήσεως ὀφείλονται εἰς τὴν ἐπίδρασιν πνευματικῶν ὄντων ὑπὲρ ὑμῶν ἐνδιαφερομένων. Μὴ δυνάμενα νὰ μᾶς ἀποκαλύψωσιν ἀμέσως τὰ μέλλοντα, προσπαθοῦσι διὰ μαγνητικῶν ῥευμάτων τὰ ὁποῖα μᾶς ἐξακοντίζουσι νὰ μᾶς προειδοποιήσωσι καὶ νὰ μᾶς καταστήσωσι προσεκτικοὺς δι' ἐπικείμενον δυστύχημα, εἴτε ἡμῶν τῶν ἰδίων εἴτε ἄλλων προσφιλῶν ὑπάρξεων.

(Ἕπεται συνέχεια)

Σ. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Τὴν ἐπομένην τοῦ Πάσχα 23 Ἀπριλίου ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου ἐψάλη δοξολογία ἐν τῷ Ναῷ τῆς Τριμάρτυρος χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Λεκηφόρου. Παρῆσαν πᾶσαι αἱ τοῦ Δήμου Ἀρχαί, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ὁποίου ἐτελέσθη ἡ δοξολογία, οἱ Σύμβουλοι, ὁ κ. Ραγκαβῆς ἰδιαίτερος Γραμματεὺς τοῦ Ἁρμοστοῦ ἀντιπροσωπεύων Τοῦτον ἀδιαθετοῦντα, ὁ ὑπασπιστὴς κ. Μεταξᾶς, αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ καὶ πλῆθος πολὺ πολιτῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ὁ κ. Δήμαρχος μετὰ τοῦ πλήθους ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Κρήτης μετὰ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ἡ δὲ μουσικὴ ἀνέκρουσε τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον ὑπὸ τοὺς παιᾶνας τῆς ὁποίας ἡ ὅλη πομπὴ μετέβη εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ὅπου προσεφέρθησαν εἰς τοὺς προσελθόντας ἀναψυκτικὰ ποτὰ καὶ ποῦρα. Τὸ ἑσπέρας τὰ δημόσια καταστήματα ἦσαν φωταγωγημένα.

Ὁ Δήμαρχος Χανίων ἐπεμψεν ἐκ μέρους τοῦ Δήμου συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα Γεώργιον, ἔχον οὕτω:

Πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Γεώργιον Α'.

Δῆμος Χανίων ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ Ὑμετέρας Μεγαλειότητος Βασιλέως μας εὐλαβῶς ὑποβάλλει θερ[illegible] ἐγκάς.

[illegible]

Ἀπάντησις Βασιλε[illegible]ης

Ἐμμ. Σειραδάκη[illegible]

Εὐχαριστῶ ἐγκαρ[illegible]ων δι' εὐχάς.

Γε[illegible]ος

Η ΑΔΙΑΘΕΣΙΑ ΤΟΥ ΥΠΑΤΟΥ ΑΡΜΟΣΤΟΥ

Ἀπὸ δέκα περίπου ἡμερῶν οἰκουρεῖ ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ Ὕπατος ἡμῶν Ἁρμοστὴς διαμένων ἐν τῷ ἐν Χαλέπᾳ ἐξοχικῷ Αὐτοῦ μεγάρῳ ἀδιαθετῶν. Εὐτυχῶς καθὰ πληροφορούμεθα, ἡ ἀδιαθεσία Του προελθοῦσα ἐξ ἰνφλουέντζας δὲν ἐμπνέει οὐδεμίαν ἀνησυχίαν εὑρισκομένη εἰς τὸ στάδιον τῆς λήξεως. Ἕνεκα τῆς ἀδιαθεσίας ταύτης ἡ Α. Ἐξοχότης δὲν ἠδυνήθη νὰ παραστῇ εἰς τὰς τελετὰς τῶν ἡμερῶν τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς τῆς 23ης Ἀπριλίου ἀντιπροσωπευθεὶς διὰ τοῦ ἰδιαιτέρου Αὐτοῦ Γραμματέως κ. Ραγκαβῆ καὶ τοῦ ὑπασπιστοῦ κ. Μεταξᾶ.

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑ

Τὸ ἀνώτερον παράσημον τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας δηλαδὴ, officier d' instruction publique ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν διακεκριμένον Ἰατρὸν Κον Τζώρτζην Παπαδάκην. Ἀνὴρ τῆς περιωπῆς τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου ἐξόχου Ἀσκληπιάδου τιμῶντος τὴν Ἐπιστήμην καὶ μεγάλην ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ χαίροντος ἐκτίμησιν, ἀξίζει τῆς ἀπονεμηθείσης αὐτῷ τιμῆς ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας προηγηθείσης πάνυ εἰκότως τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως ἀμεσώτερον πρὸς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος τοῦ τιμηθέντος ἐπιστήμονος διατελοῦντος.

ΦΟΝΟΣ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

Περὶ τὴν 8ην ὥραν μ. μ. ἐν Κοῦν-Καπῇ κατὰ τὴν πρὸς τὴν Χαλέπαν ἄγουσαν ἔλαβεν χώραν συμπλοκὴ προελθοῦσα ἐκ κομματικῶν ἀντεγκλήσεων καὶ λοιδοριῶν μεταξὺ τῶν ἐκ Χαλέπας Α. Κ. Μπολσράκη, Στεφ. Μπαρκανιουδάκη Δημ. Μπολανάκη ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν Ἐμμ. Φανδρίδου καὶ Γεωρ. Μπακαλονάκη ἀφ' ἑτέρου. Οἱ συμπλακέντες ἔφερον μαχαίρας δ' ὧν οἱ δύο πρῶτοι ἤτοι ὁ Μπολσράκης καὶ Μπαρκανιουδάκης κατέφερον τρία πλήγματα κατὰ τοῦ Ἐμμαν. Φανδρίδου κατὰ τὴν καρδιακὴν χώραν ὅστις μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐξέπνευσε, ἐτραυμάτισαν δὲ καὶ τὸν Γεώργιον Μπαλαινονάκην ἀκινδύνως. Οἱ δράσται δὲν ἀπελήφθησαν, ἀλλὰ κατώρθωσαν νὰ δραπετεύσωσι παρασχόντων τινῶν βοηθειῶν εἰς τὸν ἕτερον τῶν φονέων, τὸν ὁποῖον κατόπιν σοῦ φόνου συνήντησαν οἱ χωροφύλακες ἐν τῇ οἰκίᾳ του. Ὡς ἐκ τούτου συνελήφθησαν τινὲς ἐκ Χαλέπας μεταξὺ δὲ τῶν συλληφθέντων συγκαταριθμοῦνται καὶ γυναῖκες συντελέσασαι ὡς λέγεται καὶ αὗται εἰς τὴν δραπέτευσιν τοῦ φονεως.

ΘΡΑΣΕΙΑ ΚΛΟΠΗ ΕΝ ΚΑΛΥΒΕΣ

Ἄγνωστοι, ὧν ἡ τόλμη εἶναι ἀνάλογος τῆς ἀδρανείας τῆς ἐν Καλύβες χωροφυλακῆς, εἰσελθόντες τὴν νύκτα τῆς 25 Ἀπριλίου ἐντὸς τῆς Κωμοπόλεως Καλυβῶν ἀφῆρεσαν τὰς θύρας τοῦ μαγαζιοῦ τοῦ κ. Τζαχρῆ, τὰς ὁποίας ἀπήγαγον μεθ' ἑαυτῶν. Μετὰ τῶν θυρῶν τοῦ Καταστήματος συναπήγαγον καὶ δύο βόας ἀνήκοντας εἰς τὸν λιπαβογιλάκην. Οἱ κλέπται ἀπῆλθον μὲ τὴν λείαν των ἡσύχως καὶ ἀμερίμνως διότι καὶ οἱ χωροφύλακες ἐκοιμῶντο ἐπίσης ἡσυχοι καὶ ἀμέριμνοι.

ΚΤΥΠΗΜΑ ΕΞ ΑΜΕΛΕΙΑΣ

Ἐν τῇ ὁδῷ Ποτιὲ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ Ἀντ. Μ. Παπαδάκης ἢ Μιχελιδάκης ἐκτύπησε δ' ἀ καθίσματος τὸν Βασ. Ν. Μπενάκην, ἐξ ἀμελείας καὶ παρὰ τὴν θέλησίν του, διότι ἠστειεύοντο μᾶλλον ἢ ἤριζον, καθὰ μᾶς ἐβεβαίωσαν. Ἐκ τοῦ κτυπήματος ὅμως ἐπῆλθεν εἰς τὸν παθόντα αἱματοῦρία καταληφθέντα συνάμα ὑπὸ σφοδροῦ πυρετοῦ εἰς τρόπον, ὥστε ἡ κατάστασις τοῦ κτυπηθέντος εἶναι σοβαρά. Συνεπείᾳ τούτου ὁ Β. Μπενάκης συνελήφθη καὶ κρατεῖται εἰς τὰς φυλακάς.

Ο ΜΑΪΟΣ

Ἡ πρώτη Μαΐου εἶναι διὰ τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης ἡμέρα ἐξεγέρσεων καὶ στασιαστικῶν πράξεων. Πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης δημιουργοῦνται κινήματα κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ ἐκδηλοῦντας ἀναρχικὰ αἰσθήματα ἐπισύροντα τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν, αἵτινες λαμβάνουσι συνήθως προφυλακτικὰ μέτρα διὰ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν. Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ πρώτη Μαΐου εἶναι ἡμέρα γενικῆς πανηγύρεως ἀνθοφόρου καὶ μόνον τὴν εὐθυμίαν αὐτῆς ταράττουσιν ἐνίοτε οἰνοβαρεῖς κουτσεβάκιδες καὶ ἄστεγοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀλήται εἰς τρόπον ὥστε τὸ πρῶτον ἡμερονύκτιον τοῦ ἀνθοστεφοῦς μηνὸς νὰ μὴ παρέρχηται ἀναμίκτον Δι' ἡμᾶς κατήντησε νὰ μὴ ἦναι πλέον τίποτε, νὰ μὴ παρέχῃ οὐδὲ τὴν παραμικρὰν τέρψιν, νὰ μὴ συγκινῇ οὐδεμίαν καρδίαν. Ἔπαυσε πλέον καὶ αὐτὴ ἡ θορυβώδης μέχρι Κλαδισοῦ ἐκδρομὴ καὶ ὁ πανηγυρισμὸς τῶν αἰθιόπων οἵτινες εἰς προηγουμένους χρόνους ἐξετρέλαινον τὸν κόσμον μὲ τὰ τύμπανα, τὰς φλογέρας τοὺς γλωσσοσουρλισμοὺς τῶν αἰθιοπίδων καὶ μὲ τὰ ἰδιόρρυθμα χορευτικὰ σκιρτήματα των. Αἱ πρασινόχροοι σημαίαι των συνεπτύχθησαν εἰς ἀένναον ἀφάνειαν καὶ τὰ κροτοῦντα ῥόπαλα τῶν γαλανοβραχομένων χορευτῶν ἐπίγησαν εἰς αἰώνιον ἀχρηστίαν εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν ὁποίων οἱ ὀλίγοι ἀναπομένοντες παρ' ἡμῖν μαῦροι αἰσθάνονται ἄλγος καὶ μεμψιμοιρίαν. Ἄλλο καιρὸ, ἄλλο χρόνο, Ἀμπτάλ[illegible] σήμερο· οὔτε ντοὺλια, οὔτε φλάουτα, οὔτε ἀμπλὰ νὰ χορεύῃ, οὔτε τίποτα. Μόνον ὁ Ἀλῆ Γκο[illegible]γκὸς ἀναπαριστᾷ σήμερον τὸ σύμβολον τῆς ἀρχαίας συνηθείας καὶ χρήσεως.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ

Ὑπὲρ ποτε μεγαλοπρεπῶς ἑωρτάσθη ἐφέτος ἑορτὴ τῆς Χρυσῆς Πηγῆς. Ἄπειρον πλῆθος ἐκ τῶν πέριξ χωρίων καὶ ἐκ τῆς πόλεως συνέρρευσεν ἐν ἀκροασάμενον τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λιτουργείας, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας, ὡς σύνηθες, αἱ συρρεύσασαι συγγενειακαὶ καὶ φιλικαὶ ὁμάδες ἐπεδόθησαν εἰς φαγοποτίας καὶ χορούς ὑπὸ τὰ δένδρα καὶ τὰς σκιάδας, διεγύθησαν δὲ κατόπιν εἰς τὰ παρακείμενα χωρία Μουρνιές, Περιβόλια καὶ λοιπὰ διασκεδάζοντες μέχρι τῆς ἑσπερινῆς ὥρας. Ὅ,τι εἶναι διὰ τὴν Κανία καὶ τὰ πέριξ ἡ ἑορτὴ τῆς Χρυσοπηγῆς, εἶναι διὰ τὸν Ἀποκόρωνα ἡ τῆς «Κερᾶς». Πρὸς τὰ ἀνατολικὰ τῆς Κομοπόλεως Καλυβῶν παρὰ τὴν παραλίαν, εἰς θέσιν περίοπτον, εἶναι ἐκτισμένος Ναὸς τῆς Θεοτόκου ἐπικαλούμενος «Κερά». Ὁ ναὸς οὗτος διεγείρει διὰ τῆς ἐκεῖ τελουμένης κατ' ἔτος πανηγύρεως ἀναμνήσεις ἱερᾶς, καθ' ὅσον ἐν τῷ Ναῷ ἐκείνῳ οὐχὶ σπανίως ἐγένοντο συσκέψεις ἐπαναστατῶν προυχόντων πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος. Ἀπὸ ὅλα τὰ χωρία συνέρχονται τὴν Παρασκευὴν τῆς Διακαινησίμου οἱ πανηγυριασταί, οἵτινες μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λιτουργείας τρώγουσι, πίνουσι, χορεύουσιν φέροντες μεθ' ἑαυτῶν φαγητὰ καὶ ποτά, ἢ ἀγοράζοντες ταῦτα ἐκ τῶν ἐξεπιτήδες διὰ τὴν ἑορτὴν ἐστημένων προσωρινῶς ταβερνῶν καὶ μαγειρείων. Καὶ ἐκεῖ, ὡς ἐν Χρυσοπηγῇ ἡ συροὴ ὑπῆρξεν ἑκτατος, ἔλειπε δὲ μόνον μία φιλαρμονικὴ μουσική, ἀντικαθισταμένη διὰ τῆς Κρητικοῦ λύρας, ἥτις ἐλάμπρυνε τὴν πανήγυριν τῆς Χρυσοπηγῆς. Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ τῆς μεγάλης αὐτῆς ἑορτῆς τῆς τῆς ὀρθοδοξίας κρίνομεν ἐπίκαιρον νὰ ἀναφέρωμεν τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν γένησιν αὐτῆς μὲ ὀλίγας λέξεις. Τὸ 450 ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας Λέον ο; τοῦ Μεγάλου ἐξῶθεν τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸ νοτιοδυτικὸν μέρος, παρὰ τὸ ἐπταπύργιον (7 κουλέδες) εὑρέθη πηγὴ ὕδατος· ἐκεῖ ἐκτίσθη ναὸς τῆς Θεοτόκου, κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ὁποίου ἐτελέσθη μεγαλοπρεπὴς πανήγυρις καθ' ἣν τυφλός τις πιστὸς ἐκ τοῦ ἀναβλύζοντος ἐκ τῆς πηγῆς ὕδατος ἐθεραπεύθη. Κατόπιν ἀναφέρονται καὶ πολλαὶ ἄλλαι παραδόξοντων ἰάσεις· Ἔκτοτε ἐτελεῖτο ἡ πανήγυρις αὕτη πανταχοῦ τῆς ὀρθοδοξίας ψαλλομένων ἐγκωμίων καὶ εὐχαριστιῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον. Ὀλίγον [illegible] ραιτέρω ἐκτίσθη τὸ 1833 Ναὸς ὁμώνυμος, ὅπου εἰς [illegible] ἡ πηγὴ τοῦ Ἁγιάσματος ὀνομασθεὶς τουρκισ[illegible] Μπαλουκλῆ ἐκ τῶν ἐν τῇ πηγῇ ἐνδιαιτωμένων ὀψαρίων.

ΕΙΣ ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

Τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ διορισμοῦ ὡς Διευθυντοῦ τοῦ πολιτικοῦ Νοσοκομείου τοῦ κ. Γ. Ζερβοῦ χόμεθα καὶ ἡμεῖς κατόπιν τῶν ἄλλων συναδέλφων νὰ ἀνυμνήσωμεν καθῆκον δικαιοσύνης ἐπιτελοῦντες. Καὶ θὰ εἴμεθα μομφῆς ἄξιοι, ἐὰν παρ[illegible] τοῦ ἐπιτυχοῦς καὶ δικαίου τούτου διορισμοῦ ἐ[illegible]γῶμεν· διότι ἡ σιγὴ ἐπὶ πράξεων κοινῆς ὠφελεί[illegible] καὶ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος δὲν εἶναι σιγ